

Piątek, 1 maja

Wprowadzenie do liturgii

Mając świadomość, że obecny rok duszpasterski przeżywany jest pod hasłem „Wielka tajemnica wiary”, gromadzimy się na Eucharystii i pragniemy otworzyć się jak Św. Paweł Apostoł Narodów pod Damaszkiem na działanie mocy Chrystusa obecnego wśród nas w tajemnicy Eucharystii. To wiara w obecnego w Eucharystii Chrystusa Kapłana i Żertwę sprawia, że biały chleb i krople wina w kielichu stają się realną Obecnością Żyjącego Boga. Słowa wypowiedziane po konsekracji chleba i wina: „Oto wielka tajemnica wiary” obwieszczają, że Chrystus Bóg – Człowiek jest z nami obecny nie tylko w słowie Bożym, ale i w Ciele i Krwi swojej.

Moc i działanie Boga w naszym życiu dokonuje się przez Jego realną Obecność. My natomiast otworzmy się na słowo Boże i z wiarą przyjmijmy dar Jego Obecności w Ciele i Krwi Pańskiej.

Dzisiejsze słowo Boże uzmysławia nam, jak wielkich darów i błogosławieństw możemy dostąpić, aby z należną siłą kroczyć ziemskimi drogami do nieba, gdzie opadną z naszych oczu „łuski” braku wiary. Na początku tej Eucharystii, która jest przedsmakiem nieba, wzbudźmy w sobie szczery żal za grzechy i częsty brak odpowiedzi na słowa: „Oto wielka tajemnica wiary”.

Komentarz do czytań

Słowo Boże jak dobry pedagog uzmysławia nam, że prawdziwa wewnętrzna przemiana życia człowieka i jego otwarcie się na Boga dokonuje się w tajemnicy odkrywanej wiary. „Kto jesteś Panie?” zapytał olśniony Szaweł z Tarsusu z Dziejów Apostolskich. Jezus obecny w tajemnicy wiary, sprawił, że św. Paweł z zagorzałego prześladowcy stał się gorliwym wyznawcą i Apostołem Mistrza z Nazaretu. Słowa: „Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz” uzmysławiają św. Pawłowi, że wewnątrz każdego człowieka jest duchową świątynią, w której w tajemnicy wiary, w duchowym olśnieniu można usłyszeć głos przemawiającego do nas Boga. Przez odpowiedź człowieka na słowa manifestu: „Oto wielka tajemnica wiary” dokonuje się w nim duchowe pogłębienie relacji z Bogiem. Tak jak to wydarzyło się w życiu św. Pawła, podobnie i u każdego z nas po zaproszeniu Boga do naszego życia, to On, jako Boski Artysta maluje swój obraz w naszym sercu.

Odpowiadając Bogu na wezwanie do życia z wiary, odkrywamy w sobie obraz Boga właśnie tu i teraz na tej Eucharystii. To właśnie w tej rzeczywistości eucharystycznej otwierają się przed nami Boże skarby. To realna

43

odpowiedź na słowa: „Oto wielka tajemnica wiary”, a nie ludzkie domysły i kalkulacja pozwalają nam dostrzec Jezusa i Jego zapewnienie o życiu wiecznym: „Zaprawdę powiadam wam: jeśli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie”.

Wiara jest więc naszą indywidualną odpowiedzią i całkowitym otwarciem na Chrystusa obecnego we wspólnocie Kościoła. Obecny wśród nas w sposób realny Jezus w Eucharystii sprawia, że nasze „zdziwienie i niedowierzanie” zmienia się w pełne zaufanie Bogu i żywą wiarę.

Homilia

Zmartwychwstały Pan obecny w tajemnicy Eucharystii

„Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, trwa we Mnie, a ja w nim”, tymi słowami pragniemy rozpocząć nasze pochylenie się nad słowem Bożym, które właśnie dziś zostało nam zwiastowane. Bóg w tajemnicy swojej subtelnej

Obecności postanowił przyjść do nas, aby nas umocnić, nakarmić, a w końcu zafascynować Sobą. Tak było w życiu uczonego Szawła z T arsu, później świętego Pawła Apostoła. Apostoł Paweł spotkał Boga w intelektualno-religijnej rzeczywistości. Bóg jednak postanowił „wymknąć się” jego ludzkim wyobrażeniom i postanowił spotkać się z nim w żywej relacji, w tajemnicy przeżywanej wiary. Św. Paweł Apostoł, jeszcze jako: „dyszący nienawiścią” do rodzącego się Kościoła, w swoisty sposób zafascynował się Bogiem. Jako człowiek religijny i uczony próbował odkrywać Boga w pięknej frazie hebrajskich i greckich słów. Bóg jednak postanowił towarzyszyć mu w jego ziemskiej i misyjnej drodze ku niebu.

Biegając drogą wiary św. Paweł postanowił być dla jemu współczesnych i nas autentycznym świadkiem Obecności Żyjącego Boga we wspólnocie Kościoła. Świadom swoich ułomności i słabości, w swoim świadectwie życia i nauczaniu nakreślił obraz Kościoła jako wspólnoty „świętych grzeszników”, odkrywających Jezusa obecnego w Eucharystii.

Brama Damaszku stała się dla św. Pawła miejscem odnalezienia Boga, gdzie spadły z jego oczu łuski ludzkich dywagacji i pytań. „Olśniła go nagle światłość z nieba. A gdy upadł na ziemię, usłyszał głos...”. Będąc na Eucharystii, tak jak św. Paweł pod Damaszkiem, słyszymy słowa po konsekracji chleba i wina: „Oto wielka tajemnica wiary”. Trwając w zachwycie

44

i zmieszaniu zarazem, pragniemy z drżeniem odpowiedzieć: „Ile razy ten chleb spożywamy, i pijemy z tego kielicha głosimy śmierć Twoją, Panie, oczekując Twego przyjścia w chwale”.

Trzeba czasem nawet więcej razy upaść na ziemię, trzeba niekiedy dotknąć przysłowiowego dna, aby w tej spowitej ciemnymi chmurami rzeczywistości usłyszeć głos: „Ja jestem Jezus...”.

Bóg na słowa kapłana: „Oto wielka tajemnica wiary”, zaprasza nas na ucztę. Biblia wielokrotnie przypomina, że uczta, spożyty posiłek jest szczególnym miejscem, gdzie dokonuje się dialog człowieka z Bogiem. Jesteśmy, podobnie jak biblijni bohaterowie ze św. Pawłem na czele zaproszeni na Ucztę – Eucharystię, aby właśnie tu się zadziwić, zatrzymać, wsłuchać i posilić. Teraz dopiero zakładając „okulary wiary”, podnosząc wzrok do górze, a jednocześnie stąpając twardo po ziemi, możemy wyruszyć w ziemską drogę nie do współczesnego Damaszku, lecz ku niebu.

Jak utrudzeni pielgrzymi przychodzimy dziś na Eucharystię, aby odetchnąć w Bożych ramionach. Przychodzimy, aby poczuć Obecność Boga w Jego i naszym domu. Bóg wchodząc z nami w rozmowę, żywą relację tu na Eucharystii, czyni nas swoimi przyjaciółmi i zwiastunami swego Zmartwychwstania dla świata.

Odpowiadając Bogu: „Ile razy ten chleb spożywamy, i pijemy z tego kielicha głosimy śmierć Twoją, Panie, oczekując Twego przyjścia w chwale”, uświadamiamy sobie, że jest z nami obecny w ziemskim życiu i wyciąga ku nam otwartą dłoń.

Modlitwa Powszechna

Zgromadzeni na Eucharystii w imię Jezusa Chrystusa Zmartwychwstałego, który nam towarzyszy w tajemniczy, ale realny sposób do nieba, zanieśmy nasze pokorne modlitwy:

Módlmy się za Ojca Świętego Franciszka, wszystkich biskupów świata, aby Bóg wspierał ich w dawaniu współczesnemu światu świadectwa o realnej Jego obecności w Eucharystii. Ciebie prosimy – wysłuchaj nas Panie.

Módlmy się za odpowiedzialnych za ewangelizację świata, aby na wzór

św. Pawła zafascynowali się Bogiem i o N im świadczyli swoim życiem.

Ciebie prosimy – wysłuchaj nas Panie.

Módlmy się za prześladowanych i dyskryminowanych chrześcijan, aby Eucharystia była dla nich umocnieniem. Ciebie prosimy – wysłuchaj nas Panie.

45

Módlmy się za zaangażowanych w Dzieło Biblijne im. św. Jana Pawła II, aby Eucharystia była dla nich miejscem spotkania z Żyjącym Bogiem. Ciebie prosimy – wysłuchaj nas Panie.

Módlmy się za naszych bliskich zmarłych, którzy na ziemi karmili się Ciałem i Krwią Chrystusa, aby teraz mogli ujrzeć Go takim jakim jest. Ciebie prosimy – wysłuchaj nas Panie.

Módlmy się za nas tu zgromadzonych, abyśmy doświadczając prawdziwej obecności Boga w Eucharystii, mogli dawać o N im świadectwo w dzisiejszym świecie. Ciebie prosimy – wysłuchaj nas Panie.

Wszchemogący Boże, dziękujemy Ci za ten szczególny dar Twojej Obecności, za niepojętą miłość ku nam. Otwieraj przed nami bramy swego Królestwa, abyśmy mogli Ciebie wychwalać powtarzając: „wielka jest tajemnica naszej wiary”. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Przygotował: *Ks. Marek Raszewski.*